

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Atterede gjentagne Gange er Ministeriets Opmærksomhed i Tilfælde af Epidemier, der have været Gjenstand for offentlig Behandling, blevet henledet paa, at Sundhedskommissionernes Virksomhed for Epidemiers Bekjæmpelse er blevet hindret derved, at Loven om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Udbredelse af 20de April 1888 ikke hjemler Ret til at standse Udlevering af Mælk fra Meierier eller Mælkehändler, der findes i Eiendomme, i hvilke alvorlige Tilfælde af smitsom Sygdom have vilst sig, eller Levering af Mælk til Meierier eller Mælkehändler fra saadanne Eiendomme. Ligeledes blev ved Forhandlingerne paa det indværende Aar afholdte almindelige Rægemøde Savnet af en saadan Bestielse for Sundhedskommissionerne almindeligt fremhævet som en væsentlig Mangel ved den nævnte Lov. Da nu det Forslag til Lov om Fælles- og Andelsmeierier m. m. der fra Regjeringens Side blev forelagt Rigsdagen i forrige Samling, og i hvilket der var optaget Bestemmelser sigtende til at nodarbejde, at smitsomme Sygdomme opstaa i eller udbrede sig fra Meierier og Eiendomme, der levere Mælk til saadanne, ikke blev gennemført, og da fornødig en i Byen opstaaet betydelig Epidemi paany har henledt Opmærksomheden paa de Farer, der true den almindelige Sundhedstilstand gennem Forhandling og Levering af Mælk fra smittede Steder, og de betydelige Udgifter for Kommuner og Stat, der kunne bespares ved i rette Tid at være i Stand til at standse Epidemiers Udbredelse, gennem Mælken som Smittebærer, har Ministeriet anset det fornødent ved et Tillæg til fornævnte Lov af 20de April 1888 at søge den omtalte sølelige Mangel paa Lovhjemmel afhjulpen.

Sådet Ministeriet iøvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsagede det ovennævnte i forrige Rigsdagsamling forelagte Lovforslag (Rigsdagstidenden 1888—89, Anhang A, Pag. 1803) skal man med Hensyn til det

foreliggende Forslag indskrænke sig til at bemærke, at medens det i sit Hovedindhold stemmer med §§ 8 og 9 i fornævnte Lovforslag, er der taget Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom i den Betænkning, som afgaves af det af Folkethinget nedsatte Udvalg (Rigsdagstidenden 1888—89, Anhang B, Pag. 1422), saavel med Hensyn til Enkeltheder som navnlig ogsaa ved Anerkjendelse af Krav paa Erstatning for de Meierier eller Mælkehändler, hvis Virksomhed indskrænkes ved de af Sundhedsmyndighederne givne Paabud. Forjaaviddt Forslaget iøvrigt adskiller sig fra ovennævnte Paragrafer i det tidligere Forslag, er dette en Følge af, at det nu foreslaas indordnet som Led i Rækken af de Foranstaltninger, der træffes i Medfør af Loven af 20de April 1888, hvoraf følger, at Paabudene regelmæssigt maa udgaa fra Sundhedskommissionerne, der dog, paa samme Maade som dette med Hensyn til Desinfektioner er hjemlet ved Lovens § 16, maa kunne udstede dem ogsaa for enkeltvis opstaaende Sygdomstilfælde, der ikke iøvrigt blive Gjenstand for offentlig Behandling. Som Modvægt mod det Ophold, der kan flyde af, at Sundhedskommissionerne skulle træde til, og da det maa erkjendes, at i visse Tilfælde en øjeblikkelig Indstriden er uundværlig, har Ministeriet imidlertid anset det fornødent, at der, indtil Bestemmelse kan tages af Sundhedskommissionen, aabnes Afgang for den behandlende Læge til foreløbigt at give de fornødne Paabud, imod uopholdeligt at gjøre Indberetning til Sundhedskommissionen, som derefter træffer endelig Bestemmelse.

At Reglen i Forslagets sidste Punktum vil bl. A. følge, at Straffebestemmelsen i Lov 20de April 1888 § 24 finder Anvendelse paa Overtrædelser af de af den behandlende Læge udstedte Paabud, samt at nærværende Lov deler Stjæbne med Loven af 20de April 1888 overensstemmende med forstnævnte Lovs § 26.